

زیر آسمان‌های جهان

۳ ماه فرصت برای دولت

حسین عبدالهاشم‌پور

● «هنرهای تجسمی در ایران موفق‌تر از سایر هنرهاست»

ایسن نتایج نظرسنجی‌ای است که چند روزی است «هنرانلین» وبسایت منسوب به معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی منتشر کرده است. «هنر آنلین» از مخاطبانش درباره جایگاه و موقعیت هنرهای تئاتر، موسیقی، هنرهای تجسمی و مد و لباس پرسیده و خواسته بود مخاطبانش رای دهند که شرایط کدام‌یک بهتر از دیگری است که گویا مردم به موقعیت برتر «هنرهای تجسمی» رای داده‌اند؛ نتایج این نظرسنجی در حالی انتشار می‌یابد که به گواه مصاحبه‌های متعدد برخی مدیران معاونت هنری ارشاد، بودجه دولت در بخش تجسمی بسیار ناچیز است! در کنار کم‌توجهی مالی، باید به این نکته اذعان داشت که متأسفانه خلواحد تجسمی ایران در هشت سال اخیر، شاهد نگاه مهربانانه‌ای از سوی دولت‌های نهم و دهم نبوده است؛ به‌طور مثال مقایسه موقعیت‌بین‌المللی موزه هنرهای معاصر تهران از اواسط دهه ۷۰ تا اواسط دهه ۸۰ شمسی با مدت مشابه اخیر، خود گویای ناگفته‌هاست؛ چرا راه دور برویم، چندوقت پیش در سرمقاله «دو هفته‌نامه تندیس» می‌خواندم که به اعتراض نوشته بود «چرا مرا مرکز هنرهای تجسمی همچنان با سرپرست اداره می‌شود؟» (نقل به مضمون)؛ خرداد که نباید یکسال است متولی دولتی هنرهای تجسمی ایران، رئیس ندارد! نظر آن استاد پیشکسوت‌هم شایان توجه است که جمعه پیش در شلوغ‌ترین افتتاحیه گالری کردی، حیرت‌زده می‌گفت: «هعلوم نیست چرا در انتخاب مدیران تجسمی، بسیار دقت می‌شود! اشخاصی بر گزیده شوند که هیچ شناختی از این حوزه ندارند؟! اشخاصی که آدم‌های خوبی‌اند، شاید جای دیگری، مدیران خوبی هم باشند اما نسبت آنها با هنر تجسمی کمتر از صفر است.» هنر آنلین» با انتشار نتایج این نظرسنجی درواقع گلابه‌های فروخورده خلواذم‌ای نجیب و بی‌روصدا را بازتاب داد که به پشت‌توله بخش خصوصی، هزار راه نرفته را به پای خود رفته است و هیچ‌گاه چشم توفیقی به دولت نداشته است، اما بدیهی است این دلیل نمی‌شود دولت هم وظایف بدیهی‌اش را در حمایت از بخش خصوصی، توسعه همه‌جانبه هنرهای تجسمی در متن جامعه، فرآیندهای رونق اقتصاد هنر، تشویق موسسات بزرگ مالی به مجموعه‌داران هنری و... را بر زمین بگذارد و خود را به رویدادپروری‌های کم‌اثر مشغول سازد. بگذریم در این باره گلابه‌های هفتاد من کاغذ است؛ بایدیهایی که بر زمین ماند، نکته مهم‌تر اما اینجاست که از همین امروز تا اوایل مرداد که دولت دهم به کار خود پایان می‌دهد تقریباً سه ماه در پیش است که برای خود بیش از یک عمر است؛ انتشار این نظرسنجی را می‌توان به فال نیک گرفت و خواهان نگاهی و حرکتی نو از سوی مرجع دولتی هنرهای تجسمی کشور شد؛ به‌ویژه آنکه این نظر مردم در کنار اظهارالظناظر چهره‌های شاخص هنری‌مان نظیر «عباس کیارستمی»‌ها تکمیل می‌شود که معتقدند اگر روزگاری سینمای ایران، بین‌المللی‌تری هنر ایران بود، امروزه هنرهای تجسمی گوی سبقت را ربوده و به سبیل هنر پیش‌رو و جهانی ایران بدل شده است. تصویب الزام خرید آثار هنری از سوی دستگانه‌های اجرایی در بودجه سال ۹۲، متناسب شدن هزینه‌های جاری گالری‌ها با افزایش قیمت برق و آب و گاز در فرایند اجرای یارانه‌ها و... حداقل‌هایی است که می‌توان در این مدت انتظار پیگیری مجدانه آنها را داشت.

قاب هفتم

بلا تکلیفی «خانه سینما»

نگاه ما مثبت است

● **شرق:** وزیر ارشاد در حاشیه نشست‌ی که روز گذشته، ۱۶ اردیبهشت‌ماه به مناسبت اجلاس شورای فرهنگ مجمع گفت‌وگوی همکاری آسیا در تهران برپا شد، در پاسخ به س‌سوال‌ات متعدد خبرنگاران درخصوص آخرین وضعیت خانه سینما گفت: «در این زمینه با صراحت جواب خواهم داد اما باید خبر جدیدی باشد تا بتوانیم آن را مطرح کنیم. ما در این خصوص هنوز به جمع‌بندی نرسیده‌ایم و این مساله بیشتر به دلیل مشغله کاری من بوده است. شب گذشته ساعت دو شب از سفر استانی برگشتم و دوباره عازم سفر خواهم بود.» حسینی در عین حال افزود: «نگاه ما به این موضوع مثبت است و خواستمان این است که اساسنامه قانونی باشد و کاری که می‌شود در چارچوب موازین قانونی باشد.»

سرخط

● **مهر:** اولین سریال اینترنتی ایرانی در دوهزار دقیقه، در مردامه‌ جلو دوربین می‌رود. این سریال که «میشه قشنگ‌تر زندگی کرد» نام دارد، در قسمت‌های ۱۵ دقیقه‌ای در فضای اینترنتی ارایه خواهد شد. ● **ایستنا:** سیامک صفری به‌زودی با بازی در نمایش «خانه‌سری» به‌ه نوشته و کار علمی ترکس‌نژاد و بازیگرانی همچون امیر جعفری، جواد عزتی و بهاره رهنما در تالار اصلی تئاتر شهر به صحنه می‌رود. ● **شرق:** آیین افتتاح فیلم سینمایی «قای‌الف» نخستین فیلم سه‌بعدی تاریخ سینمای ایران روز سه‌شنبه ۱۷ اردیبهشت جاری در تالار ایوان شمس برگزار می‌شود.

نگاه روز

کاش این قانون اجرا نمی‌شد

بهرام دبیری نقاش

آنجایی که کوچک‌ترین آگاهی‌ای نسبت به جریان‌های هنری، آثار هنری و ارزشگذاری‌های هنری نداشتند، آثار کم‌ارزشی را متناسب با سلیقه خودشان خریداری کردند. من همان‌موقع در گفت‌وگویی که انجام دادم، گفتم که ای‌کاش این قانون اجرا نمی‌شد چون خلاف نیتی که این قانون داشت، عمل شد. حالا هم که از طریق روزنامه شما مطلع شدم برخی از وزرای دولتی گفته‌اند علاقه‌مند به صرف این بودجه نیستند، دست این آقایان را می‌فشارم و می‌گویم: «اگر قرار باشد آثار کم‌مایه نقاشی را به عنوان هنر معاصر کشور خریداری کنید، همان بهتر که این بودجه را صرف کارهایی که صلاح می‌دانید، کنید.» با تمام حرف‌هایی که زدم اما بانک‌های خصوصی در چند سال گذشته متوجه این ضرورت شدند و در هنرهایی مانند نقاشی و مجسمه‌سازی سرمایه‌گذاری کردند. آنچنان که در اخیر دیدیم و شنیدیم بسیار هم موفق بودند و در عین حمایت از هنر، سودهای کلانی هم در حراج‌های جهانی به دست آوردند.

معاون هنری ارشاد در پاسخ به «شرق»:

ثمره ۲۵ سال گالری‌داری

لیلی گلستان مدیر گالری گلستان

به‌یقین می‌توانم بگویم «حسین چراغچی» که از بیستم اردیبهشت نقاشی‌هایش در گالری گلستان به نمایش درمی‌آید، ثمره ۲۵ سال گالری‌داری من است. پسر جوانی بود که کارهایش را برای دیدن و قضاوت کردن نزد من آورد. از همان نگاه اول متوجه شدم دارد درست نگاه می‌کند و حس‌هایش را درست اجرا می‌کند. در طول این سال‌ها او در کمال آرامش و سکوت، در کمال نجابت و تواضع، کار کرد و کار کرد و نمایشگاه گذاشت. من را همیشه از جریان کارهای تازمایش می‌گذارد و اغلب در مورد نوآوری‌هایی که می‌کند با هم گفت‌وگو می‌کنیم. بوده‌اند جوانان هنرمندی که مثل او شروع کردند، اما

نیست.» به گفته شاه‌آبادی: «کنسرتی که در فضای سالن میلاد اجرا می‌شود، مطمئناً در اسباب‌آباد همدان نمی‌تواند اجرا شود. شرایط مردم، اقلیم آنجا و حتی شرایط خاص آنجا این موقعیت را تعیین می‌کند اما اینکه گروهی از ما درخواست کنند و ما هم موافقت کنیم و مجوز صادر کنیم و این کنسرت اجرا نشود، اصلاً قابل‌دفاع نیست. این موارد در حوزه موسیقی از انگشتان یک دست تجاوز نمی‌کرد. در حوزه تئاتر هم یک یا دو مورد بیشتر نداشتیم. این نشان می‌دهد در کشوری که چهارهزار نمایش مردم، اقلیم اجرا می‌شود- در سال گذشته چهارهزار و ۷۰۰ نمایش به صحنه رفته است- نمایش‌هایی با میانگین ۱۵ اجرا، یعنی نمایش‌هایی که یک اجرا داشتند تا نمایش‌هایی که ۳۰ اجرا و ۶۰ اجرا و حتی نمایش‌هایی که تئاتر آزاد که به ۲۰۰ اجرا هم می‌رسند، وجود پنج تا حتی ۱۰ اختلال در این روند آمار غیرقابل قبولی نیست. اما با این همه آن اتفاق‌ها قابل‌تایید نیست. من وجود مافیای مافوق را باور ندارم. بالاخره سلاطین متفاوت است.

حبیب محبیان از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی مجوز نخواهد گرفت

برپایی کنسرت «حبیب محبیان» و صدور مجوز آن از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موضوع دیگری بود که «شرق» از شاه‌آبادی پرسید. شاه‌آبادی در گذشته نیز با این کنسرت مخالفت کرده بود. اما در چند هفته گذشته حرف‌هایی درباره آن از سوی برخی مقامات رده‌بالا‌تر از معاون هنری مطرح بوده است. اما شاه‌آبادی بر موضع قدیمی خود پافشاری کرد و گفت: «هن کاری به هیچ شخصی ندارم. آنچه می‌گویم معیار و مبنای کار است. مصادیق را باید از بخش مربوطه سوال کنید. ما یک معیاری داریم که اثری هنر عقبه‌ای دارد که پیام فرهنگی است که از آن قابل جدا شدن نیست. امروز در فضای دنیا موسیقی و سبکی وجود دارد که به سبک لوس آنجلسی معروف است. حتی شما اگر بالاترین اشعار و عبارت‌های خوب را در این سبک بریزید و توسط کسانی که به نوعی با این فضا ارتباط دارند آنها را اشاعه دهید، به نوعی تبلیغ این سبک و دور شدن از موسیقی ایرانی است. در شرایطی که بیشتر حمله

خورشت گیلانی

باقالی قاتوق
فسنجان با اردک
فسنجان با خودکا
ترشی تره
میرزا قاسمی
سیرقلیه
آلومسما
قورمه سبزی

غذای ایرانی

شیشلیک
جوجه کباب
کباب لقمه

پیش غذا

کال کباب ، بورانی اسفناج
بورانی بادمجان

پسته ویژه مهمان (پنیر سیبام‌گی + مغز گردو + باقالی خام + نان داغ + اشبل تازه + کره محلی)

بورانی اسفناج

هفت‌جهان

ایران
در «تاریخ سینمای جهان»

محسن خیمه‌دوز

● با آنکه ایران جزو پنج کشور جهان است که هم‌زمان با اختراع سینما، صاحب دوربین فیلمبرداری شد و با آنکه ایران بر سینمای جهان تأثیر داشته و از سینمای جهان هم تأثیر بسیار پذیرفته، ولی تاکنون هیچ جایگاه شاخصه‌ای در تاریخ سینما نداشته و اساساً در بررسی‌های تاریخی رسمی از تاریخ سینما، تقریباً نامی از ایران و سینمای آن نیست به عبارت ساده‌تر ایران هنوز وارد تاریخ سینمای جهان نشده است. یک علت این وضعیت به کم‌کاری ایرانیان، به‌ویژه بی‌توجهی مسوولان فرهنگی- هنری ایران در دوره‌های مختلف اجتماعی مربوط می‌شود که نتوانستند تاریخی معتبر در حد استانداردهای جهانی برای سینمای ایران تدوین و منتشر کنند زیرا با یکسره به رد سینمای متعارف مشغول بودند (دکتر هوشنگ کاووسی و مسوولان فعلی سینمای ایران) و یا در انتظار نشستند تا دیگران زحمت بکشند و ما را وارد تالار تاریخ سینما کنند! (مجموعه سینمای ایران و مسوولان دولتی امور سینمایی کشور). با این حال چند سالی است که هم در ایران و هم در جهان، توجهات به تاریخ سینمای ایران و جایگاه ایران در تاریخ سینمای جهان، بیشتر شده تا شاید ایران بیش از این از تعلل فقدان حضورش در تاریخ سینما زیان نبیند و دیگر پرداختن به سینمای ایران در کتب و دانش‌نامه‌های بین‌المللی سینمایی، فقط در حد یکی، دو پاراگراف و حداکثر در حد دو، سه صفحه نباشد. یکی از این تلاش‌ها مجموعه ۱۰ جلدی «راهنمای تاریخ سینمای جهان» است که با عنوان: Directory of World Cinema Box sets از طرف انتشارات Intellect انگلستان منتشر شده است. مجموعه‌ای که یک جلد آن به‌طور مشخص به تاریخ سینمای ایران اختصاص دارد. امید است که این مجموعه گامی برای طرح درست تاریخ سینمای ایران در سطح جهانی باشد. به‌ویژه آنکه تاریخ سینمای ایران به‌شدت نیازمند شناخت بخش «سینمای اندیشه» آن هم هست تا فقط به سینمای عامه‌پسند قصه‌گو منحصر نشود و سینمای عامه‌پسند قصه‌گویش هم البته باشبه فیلم یکسان گرفته نشود. اشتباهی که تاکنون انجام شده و موجب لطمه دیدن سینمای قصه‌گو در ایران هم شده است.

خیابان شریعتی – بعد از پل سپیدخندان – نیش کوچه لادن – طبقه فوقانی بانک پارسیان – پلاک ۵۳

تلفن : ۲۶-۲۳ ۸۸ ۸۸ ۲۲

www.mahisefid.ir

عکس: AFP